

Cultura Antea

ARABESCURI

Lângă colegatori, scrie, petrec ceasurile mele cele mai pline... Limba fosforescentă a ororilor se vultosează și nici nu mai născuțură fir de nisip nădărilor în războaie să-ți tulbură bătaie. Sînt clipice făcute una, cînd stău ca ni piatră în mîna care să periclităze echilibrul. Dacă peste zi, un soare nemilos îmi mistuie aripi, ca înmugurește far de prosperețea literelor încrustate pe ferbințele plăcuțe de plumb...

În pragul ochilor stă un cristal transparent de nul-1 vîd, li intuiesc nepele suprapuse, dar nu pot gîndi maturile...

Preludiu la Apollo-11

Zvîcnirile timpului înăltură stratele, unul după altul, la fiecare pulsare se dă la o parte o piatră din depozitul de rocă nevăzută și infelabilă. Totul curge undeva în urmă și într-una rămîne adîncul cu suprafața neliniștită, în fierbere, să născă nostalgicoara clipă cu reflexe de mercur. De un anume a fost tăiat, dintr-un capăt de zare în colțai, de exantăul de ceră, aprins, defăcut din umerii copilandului sublim, țear. Și am descoperit că după nevoia de a ne dărui, nici un suspiciu nu este de neîndurat... Setea nedomolită de a fi noi înșine, de a trece în flăcăr înaintea năruirii în putregai. În fracțiunea de timp, precedind înăbușirea ultimii suflări a astronautilor virtuali din cabina devenită sîmbătaie, deasupra rachetelor înute de cosmodon, cea care i-a putea a fost împlinirea...

O pereche de oameni va pipăi un covor de materie pe care nu l-a călcat nimeni... Păianjenul usor se va prinde într-un praf poate ca al nostru, dar fără grieri, și vor cobori din el un puls pămîntean, un răsuflet unic, cald ca o prispă vară, un foc albastru de bucurie nudă... Și clipa va fi ca un obelis înalt, subțiat de absolut, sub imperul țării sau cucerii să devenim alții, mai puri, mai demni, mai oameni... Piramidele se înclăugă din slăni fără număr, potrivite, slufite cu palmie și sudore... Dar se face totuși... Este chiar alt de greu să realizăm ceva asemănător cu sufletul?

Să fie limpede vîzduhul pentru ca nava fragilă, libelula vibrînd, agățată-n valul infinitului, să nu se răsfoare!

Cuvintele, aburii ochilor vor intra în starea imponderabilă... Numai trupul, sărmanul, va sta neclintit, greci, în puterea neiertătoare a magnetului de sub țărpi...

Pămînt bolnav, pămînt minune... Pendulele ca o inimă gata să se formeze și, totuși, oamenii vor atinge floarea de col...

T. M.

Ultimare din pag. 1

eureșii etc. Pentru copil a fost montată piesa lui Ion Luca Caragiale „Cocorul necăscătorilor”. Din dramaturgia universală teatrul s-a apărut asupra pieselor. „Nevestele vesede din Windsor” de Shakespeare și „Căvar sau linte” de Sennelock și Tarrabus.

Acadur raportul dintre dramaturgia românească și cea universală e net superior în favoarea primei. Și așa e și firesc. După cum observăm, s-a jucat seama și de diversitatea pieselor (comedii, drame, tragedii) și de criteriul de vîrstă, și de cel al atractivității și, nu în ultimă instanță, de criteriul educativ. Din piesele stagiunii precedente au fost reluate: „O crimă perfectă” de Robert Thomas, „Hangeia” de Carlo Goldoni și „Omul care a văzut moartea” de Victor Eftimiu. Ultima lucrare a cunoscut un adevărat record de reprezentări pe scena locală, ea fiind montată aici pentru prima dată în stagiunea 1955-1956 și reluată periodic în altă distribuție.

După cum se poate remarca, repertoriul Teatrului „Vala Jiu” în stagiunea 1968-1969 nu a mai fost înecat în mediocritate” așa cum s-a spus în revista „Teatrul” despre ierperioul, acestei instituții, din stagiunea 1966-1967. Meritele pentru această selecție le împart deopotrivă actorii, regizorii, secretariatul literar și direcțiunea teatrului, care au dat dovadă de exigență și fermitate în principii.

Între modern și vetust

Începem din nou printr-un citat, de data aceasta din Camil Petrescu: „Fiecare generație își are actorii ei, care intruzivă propriul ei ideal dramatic. Actorii care niciodată nu sînt străini de preocupările intelectuale și sentimentale ale epocii pe care o reprezintă. Ei au o anume sensibilitate, sensibilitatea contemporanilor lor”.

Trupa locală are un număr de aproximativ 30 de actori, diferențiali ca vîrstă, experiență scenică și talent. Dintre actorii de talent prezenți pe scena teatrului în stagiunea 1967-1968 au părăsit, din diverse motive, colectivul, actrițele Ana Coida, artistă emerita, și Viorica Popescu (în a doua parte a stagiunii). Au fost pierderi importante, necompensate intrutotul de venirea altor forte actoricești, printre care se remarcă în mod deosebit Titorel Părășcu. Din creațiile actorilor cu experiență îndelungată trebuie să amintim pe acelea ale lui Costin Hiescu, un savuros Olimpiu în piesa „Sosea deseară”, a Elisabetei Belba în rolul Adelaidă din aceeași piesă, a tinerei Mihai Clita și Ion Roxin în rolurile Don Juan și, respectiv, Fiorolo din piesa lui Radu Stanca „Donna Juana” și lui Marcel Popa în rolul lui Puiu din „Sosea deseară” precum și al altor de înzestrati Viorica Popescu în rolul Doamnei Fleur din „Căroierii cei mari din Valahia”. Spațiul nu ne permite să insistăm asupra calităților lor actoricești și de altfel acest lucru a fost făcut de timpul său de croniciar. Reținem în acest bilanț doar interpretarea valoroasă a celor enunțați mai sus la care, evident, se adaugă și alții.

Omniprezența regiei

Regizorul, acest „tehnician, interpret și creator” cum a fost supranumit, este dirigijorul, orchesterii scenice ale cărei compartimente se supun fidel băgheții sale. Și personalitatea sa, mai pregnantă sau mai stearsă, se reflectă direct în munca tuturor slujitorilor scenei.

Teatrul „Vala Jiu” beneficiază de un regizor permanent, Marcel Soma, absolvent al unui institut teatral din străinătate. Experiența sa scenică și trăsăturile personalității sale moderată, fuga de stridențe, constința propriilor limite, seriozitatea, într-un cuvînt, își pun amprenta pe fiecare spectacol al său. În această stagiune arta lui Marcel Soma a făcut, cu siguranță, un pas înainte pe linia elevării

ducerea teatrului a jinit să invite în rolul lui Basarab din „Căroierii...” pe un actor de mare prestigiu, Septimiu Sever, artist emerit. Faptul în sine are semnificații mai adînci, el răspundind și dorințelor publicului de a urmări joel un vîrfuri ale teatrului românesc dar și ale actorilor locali de a avea ca parteneri de scenă astfel de colegi de la care au prietelul să cunoască noi valențe ale artei actoricești.

În contrast cu cele spuse mai sus se detașază locul în rolul actori care nu au izbutit să intre în pielea personajelor interpretate, rămînînd superficiali și apăsînd la mijlocce deja necesare, învelite. Ar fi destule de spus în această privință. Ne mărginim doar la cazul actorului Dumitru Drăcea care a lipsit pe eroiul său Falstaff din „Nevestele vesede din Windsor” de relief Jocul oscilant, fără accente, punctele desuete, uncei penibile, au făcut din acest rol un fiasco. Faptul este cu atât mai îngrijorător cu cît actorul Dumitru Drăcea, o spunem răsăpîtat, e unul dintre cei mai talentați din colectivul local. Marea sa vină este că a acceptat un rol cu care nu avea nici o tangență spirituală sau (în cazul acesta) necesități de fiziologie.

Recomandăm actorilor locali

și a rafinării. Abordarea unui text metafizic, poetic-filosofic, ca „Donna Juana” de Radu Stanca a solicitat regizorul să rezolvîri scenice pe care le-a găsit de cele mai multe ori, cu succes. Fiecînd „Donna Juana” a fost atit un succes de interpretare cît și de regia. Prin aceasta piesă, Marcel Soma ne-a dovedit că poate țese din excesiva sa teamă de textele dificile. I-am recomandat să continue pe această cale să solice, de cite ori este nevoie, direcțiunii călătorii de documentare la teatre și bibliotecă, să steu de vorbă cu conțraii interpretate, rămînînd superficiali și apăsînd la mijlocce deja necesare, învelite.

Al doilea regizor al teatrului este de la un timp actorul Constantin Dicu. Mai tînăr decît Marcel Soma și deci, prin forța lucrurilor, mai neexperimentat, lui i se poate reproșa chiar contrariul celor spuse în legătură cu colegul său — goana după nou, uncei văzut ca un scop în sine. Fără să aibă încă o idee absolut cristalină despre modern, Constantin Dicu confundă uncei această noțiune cu unele note mai puțin esențiale din sfera ei. Astfel, de multe ori, pentru demnia sa ritmul alert imprimat spectacolelor este sinonim cu amprenta modernului. El nu aduce în măsura necesară caracterul personajelor.

Ar fi ideal ca fiecare teatru să se transforme într-un foar de artă și cultură complex, cu activitate multilaterală, pr pună în planuri folosind în plin forțele artistice, conențate aici în număr mare. Cite nu s-ar putea face, în acest sens, pe lângă un teatru? Actorii ar putea înființa un studio de poezie și altul de mimică și pantomimă, pictorii ar putea patrona un cenacu plastic a căru activitate să se concretizeze prin expoziții periodice în hol, secretariatul literar ar putea să se ocupe, în cadrul unui cenacu literar, de noile condeie, biblioteca teatrului ar putea fi pusă la dispoziția prietenilor constanți ai instituției, s-ar mai putea organiza apoi conferințe interesante cu ajutorul personalului artistic sau cu invitații criticii literari, oameni de teatru în general, etc. S-ar putea, dar trebuie să recunoaștem că în ceea ce privește teatrul din Petroșani aceste posibilități sînt reduse mult față de cele ale altor instituții similare, prin poziția total neavantajoasă pe care o are. În fiecare localitate teatrul e în inima cetății, nu la marginea ei cum e cazul la noi. Încipului-vă ce bine i-ar fi stat teatrului în sediul clubului Centralei (ărbunelui, evident, amenajat special pentru aceasta? Cu atit mai mult cu cît sala clubului e frumoasă, rochită, adevărată prin mărime (doar scena și linie) dar se poate construi posibilităților teatrului. Dar să abandonăm această idee pentru a ne gîndi la timpul cînd municipalitatea va acorda mai multă atenție teatrului, construindu-i mult așteptatului sediu așa cum au făcut sau face multe orașe din țară. Ar fi și alte posibilități intermediare pînă atunci însă promitem să ne abordăm cu alt prilej.

La nivelul mediu

Ne se poate afirma că în stagiunea de care ne ocupăm nu există rezultate deosebite pe lărinul scenografiei spectacolelor petrosănene. Pictorul scenograf Anrel Florea, de multe ori neobosit și plin de idei, a surprins în „Donna Juana” jocul de nuanțe propus de autor, înfățișînd într-un cadru potrivit locul tragediei celor doi îndragosti. Decorul simplu, funcțional și sugestiv, costumele în culori simbolizînd trăsă-

șirena deschisă a neului, cătura unor cit mai potrivite saluții scenice etc., trebuie de volute, evident în limitele necesare. Credem că tînărul regizor i-ar fi utilă o perioadă de cîteva luni de stagii pe lângă un regizor de mare talent, dublat de o studiu aprofundat al experienței înaintașilor și mai ales a contemporanilor, în domeniul regiei. Mai mult asistiența de regie, mai mult disocernămint în alegerea lucrărilor pe care le va monta, selectate după criteriul estetic și după oportunitățile, ne pot face să credem că, printre o muncă asiduă de citire și analiză și a putea vorbi despre un nou regizor de talent: Constantin Dicu.

Acțiuni „auxiliare”

Ar fi ideal ca fiecare teatru să se transforme într-un foar de artă și cultură complex, cu activitate multilaterală, pr pună în planuri folosind în plin forțele artistice, conențate aici în număr mare. Cite nu s-ar putea face, în acest sens, pe lângă un teatru? Actorii ar putea înființa un studio de poezie și altul de mimică și pantomimă, pictorii ar putea patrona un cenacu plastic a căru activitate să se concretizeze prin expoziții periodice în hol, secretariatul literar ar putea să se ocupe, în cadrul unui cenacu literar, de noile condeie, biblioteca teatrului ar putea fi pusă la dispoziția prietenilor constanți ai instituției, s-ar mai putea organiza apoi conferințe interesante cu ajutorul personalului artistic sau cu invitații criticii literari, oameni de teatru în general, etc. S-ar putea, dar trebuie să recunoaștem că în ceea ce privește teatrul din Petroșani aceste posibilități sînt reduse mult față de cele ale altor instituții similare, prin poziția total neavantajoasă pe care o are. În fiecare localitate teatrul e în inima cetății, nu la marginea ei cum e cazul la noi. Încipului-vă ce bine i-ar fi stat teatrului în sediul clubului Centralei (ărbunelui, evident, amenajat special pentru aceasta? Cu atit mai mult cu cît sala clubului e frumoasă, rochită, adevărată prin mărime (doar scena și linie) dar se poate construi posibilităților teatrului. Dar să abandonăm această idee pentru a ne gîndi la timpul cînd municipalitatea va acorda mai multă atenție teatrului, construindu-i mult așteptatului sediu așa cum au făcut sau face multe orașe din țară. Ar fi și alte posibilități intermediare pînă atunci însă promitem să ne abordăm cu alt prilej.

ARGUMENTE PENTRU UN BILANȚ LA SFÎRSITUL STAGIUNII

Teatrului de stat „VALEA JIULUI”

nu surprinde profund mobilurile care le pune în mișcare. Așa s-a întâmpat în cazul „Nevestelor vesede din Windsor”, spectacol care pentru regizor, și nu numai pentru el, exhibă val cu un examen, luat din păcate cu o notă limită. Dacă Marcel Soma nu a abordat în cariera sa de peste o deceniu nici un Shakespeare, și a știut de ce, Constantin Dicu l-a abordat, cu toată superbia tinereții, prea devreme. Nici alegerea spectacolelor pe care le-a regizat pînă acum Constantin Dicu nu e concludentă decit pentru conexiile pe care le face publicului de nivel mediu: un Victor Hugo de duzină („Angelo, tiranul Padovei”), o piesă polițistă oarecare („O crimă perfectă”), o comedie de boulevard fără huz („Căvar sau linte”) și deodată un Shakespeare, și cînd te gîndești că debutul său ca regizor în 1967, cu piesa „Adunarea femeilor” a fost promițătoare, spectacolul fiind considerat de o cîrmărie de specialitate „agrobil”, vesel, antreprenant”.

Omniprezența regiei

Regizorul, acest „tehnician, interpret și creator” cum a fost supranumit, este dirigijorul, orchesterii scenice ale cărei compartimente se supun fidel băgheții sale. Și personalitatea sa, mai pregnantă sau mai stearsă, se reflectă direct în munca tuturor slujitorilor scenei.

Teatrul „Vala Jiu” beneficiază de un regizor permanent, Marcel Soma, absolvent al unui institut teatral din străinătate. Experiența sa scenică și trăsăturile personalității sale moderată, fuga de stridențe, constința propriilor limite, seriozitatea, într-un cuvînt, își pun amprenta pe fiecare spectacol al său. În această stagiune arta lui Marcel Soma a făcut, cu siguranță, un pas înainte pe linia elevării

șirena deschisă a neului, cătura unor cit mai potrivite saluții scenice etc., trebuie de volute, evident în limitele necesare. Credem că tînărul regizor i-ar fi utilă o perioadă de cîteva luni de stagii pe lângă un regizor de mare talent, dublat de o studiu aprofundat al experienței înaintașilor și mai ales a contemporanilor, în domeniul regiei. Mai mult asistiența de regie, mai mult disocernămint în alegerea lucrărilor pe care le va monta, selectate după criteriul estetic și după oportunitățile, ne pot face să credem că, printre o muncă asiduă de citire și analiză și a putea vorbi despre un nou regizor de talent: Constantin Dicu.

Omniprezența regiei

Regizorul, acest „tehnician, interpret și creator” cum a fost supranumit, este dirigijorul, orchesterii scenice ale cărei compartimente se supun fidel băgheții sale. Și personalitatea sa, mai pregnantă sau mai stearsă, se reflectă direct în munca tuturor slujitorilor scenei.

Teatrul „Vala Jiu” beneficiază de un regizor permanent, Marcel Soma, absolvent al unui institut teatral din străinătate. Experiența sa scenică și trăsăturile personalității sale moderată, fuga de stridențe, constința propriilor limite, seriozitatea, într-un cuvînt, își pun amprenta pe fiecare spectacol al său. În această stagiune arta lui Marcel Soma a făcut, cu siguranță, un pas înainte pe linia elevării

șirena deschisă a neului, cătura unor cit mai potrivite saluții scenice etc., trebuie de volute, evident în limitele necesare. Credem că tînărul regizor i-ar fi utilă o perioadă de cîteva luni de stagii pe lângă un regizor de mare talent, dublat de o studiu aprofundat al experienței înaintașilor și mai ales a contemporanilor, în domeniul regiei. Mai mult asistiența de regie, mai mult disocernămint în alegerea lucrărilor pe care le va monta, selectate după criteriul estetic și după oportunitățile, ne pot face să credem că, printre o muncă asiduă de citire și analiză și a putea vorbi despre un nou regizor de talent: Constantin Dicu.

Omniprezența regiei

Regizorul, acest „tehnician, interpret și creator” cum a fost supranumit, este dirigijorul, orchesterii scenice ale cărei compartimente se supun fidel băgheții sale. Și personalitatea sa, mai pregnantă sau mai stearsă, se reflectă direct în munca tuturor slujitorilor scenei.

Teatrul „Vala Jiu” beneficiază de un regizor permanent, Marcel Soma, absolvent al unui institut teatral din străinătate. Experiența sa scenică și trăsăturile personalității sale moderată, fuga de stridențe, constința propriilor limite, seriozitatea, într-un cuvînt, își pun amprenta pe fiecare spectacol al său. În această stagiune arta lui Marcel Soma a făcut, cu siguranță, un pas înainte pe linia elevării

șirena deschisă a neului, cătura unor cit mai potrivite saluții scenice etc., trebuie de volute, evident în limitele necesare. Credem că tînărul regizor i-ar fi utilă o perioadă de cîteva luni de stagii pe lângă un regizor de mare talent, dublat de o studiu aprofundat al experienței înaintașilor și mai ales a contemporanilor, în domeniul regiei. Mai mult asistiența de regie, mai mult disocernămint în alegerea lucrărilor pe care le va monta, selectate după criteriul estetic și după oportunitățile, ne pot face să credem că, printre o muncă asiduă de citire și analiză și a putea vorbi despre un nou regizor de talent: Constantin Dicu.

Omniprezența regiei

Regizorul, acest „tehnician, interpret și creator” cum a fost supranumit, este dirigijorul, orchesterii scenice ale cărei compartimente se supun fidel băgheții sale. Și personalitatea sa, mai pregnantă sau mai stearsă, se reflectă direct în munca tuturor slujitorilor scenei.

Teatrul „Vala Jiu” beneficiază de un regizor permanent, Marcel Soma, absolvent al unui institut teatral din străinătate. Experiența sa scenică și trăsăturile personalității sale moderată, fuga de stridențe, constința propriilor limite, seriozitatea, într-un cuvînt, își pun amprenta pe fiecare spectacol al său. În această stagiune arta lui Marcel Soma a făcut, cu siguranță, un pas înainte pe linia elevării

Intr-o clipă

— Noroc bun... Arcul spinării, încordat, se destinde și umerii goi, scîlpînd de sudore. Largi, uluitor de largi, întorsi o dată cu chipul își rezăuă privirile. Pentru ca într-o clipă Să le strîngă În mugurii surisului Defăcut, timid, în colțul gurii: — Noroc bun, orlance!

Traian MÜLLER

Călătorii care în peregrinările sale străbate Valea Jiului de Vest, de la Lupeni către Cîmpu lui Neag, este surprins în mod deosebit cînd observă, din loc în loc, gospodării țărănești, construite din lemn, izolate, avînd aspectul general de cetățuie, înclădit din toate părțile. Acest tip de arhitectură populară, reprezentant prin gospodăria țărănească cu ocol întărit, avînd o vechie tradiție, s-a păstrat pînă azi, mai mult ca oriunde pe teritoriul țării noastre, în două zone etnografice transilvănene: Valea Jiului hunedorean și zona Bran din Țara Bîrsici.

Vechimea și locul apariției gospodării cu ocol întărit ridică încă serioase probleme pentru etnografia de la noi, cu și din țările vecine.

Cît privește originea acestui tip de gospodărie țărănească — care se înfățișează ca o întăritură destinată să ocrotească oamenii și avuții pastorale, atit împotriva fiarelor (în condițiile neșigure ale vieții de munte și ale așezărilor raspite), cît și împotriva dumanilor în trecere — poate fi explicată, în bună parte, prin cauze specifice locale.

Unii cercetători au emis ipoteza, greșit de demonstrat de altfel, originii române a acestui tip arhitectonic, bazîndu-se pe faptul că vechea civilizație greco-română a cunoscut un tip de gospodărie de lînmă patriarhală cu fața înăpănată spre interiorul surții. Acest tip de locuință, susțin ei, ar fi fost introdus în părțile Transilvaniei de către coloniștii romani în timpul stăpînirii romane în Dacia.

Tradiții populare locale

GOSPODĂRIILE PASTORALE CU OCOL ÎNTĂRIT

Materialul de construcție folosit la gospodăriile cu ocol întărit în trecut era lemnul, deoarece acesta se găsea din belșug la îndemîna țăranilor în cadrul de brad și zonelor muntoase. La case sîrlece sînt lucrate îngrijit, spre a forma un perete etans, menit să împiedice pătrunderea vîntului sau ploii în interior. Birlece sînt înclinate la capăt prin scobituri, nu prin ete. Temeliele casei și ale curții sînt din piatră sau din pămînt bătătorit. Curtea interioară, cu și conturul exterior al întăritului, are formă dreptunghiulară sau neregulată. În jurul curții, cu fața spre interior, sînt dispuse casa de locuit, grădina, cămăra de provizii, soprozul unde se păstrau untele. Conștința precum și clădirile anexe aveau acoperișurile din șindrile puternic înclinate. Din afară, pentru a putea pătrunde în locuință, trebuia mai întii să intri în curte. Astfel construită, gospodăria, animalele, bucatele și oamenii erau bine apărate.

Această caracter de fortificație, întăritură îl aveau și stîncele construite pe pășunile alpine, tot din lemn, unde sătenii în timpul verii își duceau animalele la păscut.

Vechimea acestor gospodării fortificate le-a permis să se dezvolte continuu și să capete forme în care le mai găsim și astăzi, forme ce dovedesc o îndelungată evoluție și cuprind construcții ce reprezintă trepte ale acestei evoluții.

Un tip caracteristic de gospodărie veche din lemn cu ocol întărit este casa Mariei Mojață din Cîmpu lui Neag, declarată, datorită importanței și vechimii ce o prezintă, monument de cultură materială. Curtea, cu și întreaga construcție, are o formă dreptunghiulară. Pe latura nordică a curții se află casa de locuit compusă din trei camere și un pridvor, orientată cu fața spre interior. Pe latura vestică se găsește grădina, cămăra de provizii, iar între clădiri, bine acoperită, o ieșire spre pășune. Într-o parte a curții sînt dispuse șose și magazine. Atit casa cît și anexele au acoperiș de șindrili. Privită din exterior gospodăria are aspectul unei mici fortificații menită să apere avuții proprietarului în caz de primejdii.

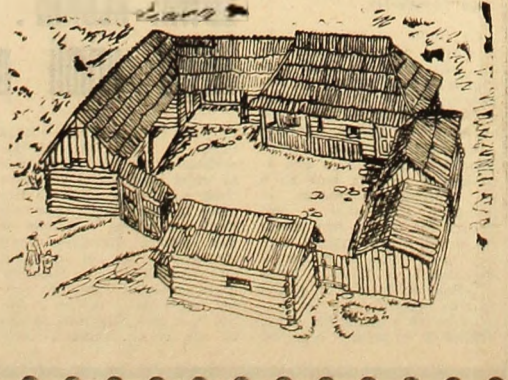
Pe Valea Jiului de Vest, în special la Cîmpu lui Neag și împrejurimi, spre deosebire de alte zone etnografice unde gospodăriile cu ocol întărit au dispărut, ele s-au menținut mai tîrziu intruct și condițiile care le-au generat au persistat mai mult și astfel din contactul cu elementele noi de construcție folosite în sate au apărut forme noi.

Gospodăriile noi, cu ocol întărit, au păstrat caracterul de fortificație numai pentru curte și anexele gospodăriei. Casa, cu umare a noilor împrejurări sociale, a ieșit cu fața în afară. Cele mai noi construcții cu ocol întărit prezintă schimbări și în ce privește materialul de construcție folosit: lemnul este înlocuit cu piatră și cărămidă, iar locul șindrilei este luat de țigla.

Această formă de arhitectură populară aflată pe cale de dispariție servește azi la cunoașterea aspectelor de viață pe care vechile construcții le mărturisesc pentru trecut. Avînd caracterul unor mici cetăți de apărare, gospodăriile țărănești cu ocol întărit stau azi mărturie unor timpuri vitrege, aspre în care era nevoit să-și ducă traiul țăranul român din zona de munte.

Ioan ANDRIPOIU

Muzeul județean Hunedorean-Deva

șirena deschisă a neului, cătura unor cit mai potrivite saluții scenice etc., trebuie de volute, evident în limitele necesare. Credem că tînărul regizor i-ar fi utilă o perioadă de cîteva luni de stagii pe lângă un regizor de mare talent, dublat de o studiu aprofundat al experienței înaintașilor și mai ales a contemporanilor, în domeniul regiei. Mai mult asistiența de regie, mai mult disocernămint în alegerea lucrărilor pe care le va monta, selectate după criteriul estetic și după oportunitățile, ne pot face să credem că, printre o muncă asiduă de citire și analiză și a putea vorbi despre un nou regizor de talent: Constantin Dicu.

Omniprezența regiei

Regizorul, acest „tehnician, interpret și creator” cum a fost supranumit, este dirigijorul, orchesterii scenice ale cărei compartimente se supun fidel băgheții sale. Și personalitatea sa, mai pregnantă sau mai stearsă, se reflectă direct în munca tuturor slujitorilor scenei.

Teatrul „Vala Jiu” beneficiază de un regizor permanent, Marcel Soma, absolvent al unui institut teatral din străinătate. Experiența sa scenică și trăsăturile personalității sale moderată, fuga de stridențe, constința propriilor limite, seriozitatea, într-un cuvînt, își pun amprenta pe fiecare spectacol al său. În această stagiune arta lui Marcel Soma a făcut, cu siguranță, un pas înainte pe linia elevării

șirena deschisă a neului, cătura unor cit mai potrivite saluții scenice etc., trebuie de volute, evident în limitele necesare. Credem că tînărul regizor i-ar fi utilă o perioadă de cîteva luni de stagii pe lângă un regizor de mare talent, dublat de o studiu aprofundat al experienței înaintașilor și mai ales a contemporanilor, în domeniul regiei. Mai mult asistiența de regie, mai mult disocernămint în alegerea lucrărilor pe care le va monta, selectate după criteriul estetic și după oportunitățile, ne pot face să credem că, printre o muncă asiduă de citire și analiză și a putea vorbi despre un nou regizor de talent: Constantin Dicu.

șirena deschisă a neului, cătura unor cit mai potrivite saluții scenice etc., trebuie de volute, evident în limitele necesare. Credem că tînărul regizor i-ar fi utilă o perioadă de cîteva luni de stagii pe lângă un regizor de mare talent, dublat de o studiu aprofundat al experienței înaintașilor și mai ales a contemporanilor, în domeniul regiei. Mai mult asistiența de regie, mai mult disocernămint în alegerea lucrărilor pe care le va monta, selectate după criteriul estetic și după oportunitățile, ne pot face să credem că, printre o muncă asiduă de citire și analiză și a putea vorbi despre un nou regizor de talent: Constantin Dicu.

Omniprezența regiei

Regizorul, acest „tehnician, interpret și creator” cum a fost supranumit, este dirigijorul, orchesterii scenice ale cărei compartimente se supun fidel băgheții sale. Și personalitatea sa, mai pregnantă sau mai stearsă, se reflectă direct în munca tuturor slujitorilor scenei.

Teatrul „Vala Jiu” beneficiază de un regizor permanent, Marcel Soma, absolvent al unui institut teatral din străinătate. Experiența sa scenică și trăsăturile personalității sale moderată, fuga de stridențe, constința propriilor limite, seriozitatea, într-un cuvînt, își pun amprenta pe fiecare spectacol al său. În această stagiune arta lui Marcel Soma a făcut, cu siguranță, un pas înainte pe linia elevării

șirena deschisă a neului, cătura unor cit mai potrivite saluții scenice etc., trebuie de volute, evident în limitele necesare. Credem că tînărul regizor i-ar fi utilă o perioadă de cîteva luni de stagii pe lângă un regizor de mare talent, dublat de o studiu aprofundat al experienței înaintașilor și mai ales a contemporanilor, în domeniul regiei. Mai mult asistiența de regie, mai mult disocernămint în alegerea lucrărilor pe care le va monta, selectate după criteriul estetic și după oportunitățile, ne pot face să credem că, printre o muncă asiduă de citire și analiză și a putea vorbi despre un nou regizor de talent: Constantin Dicu.

te, și în stagiunea 1969-1970 și să facă totul pentru a evita (asa cum amintim o dată) dispariția mult răbătutului „Teatru de micură”.

Reclama și teatrul

Un bun comerciant își prezintă marfa prin cele mai ingenuoase procedee. Reclama „soft” („comertul”), trebuie făcută cu subtilitate și rafinement pentru a putea atrage emipăratorii. Multă mîndrie rezona pe care un teatru trebuie să s-o dea se numite eufemistic, popularizare. În fond tot de reclamă e vorba pentru cît teatrul este în cel mai bun timp și o instituție obligată să se elaboreze și să se prezente buni. Teatru gratul înă nu există. Așadar, aspectul comercial pe care îl îmbracă un spectacol de teatru nu trebuie niciodată neglijat. Teatrul și organizarea popularizării, prin diverse procedee, mai mult sau mai puțin specifice, este prilej de a demonstra, într-un limbaj clar și revizite etc. În privința conținutului programelor de sală nu discutăm, din motive ușor de înțeles. De ce prim puțin însă asupra condițiilor afililor. Pentru ce să poată reține atenția, acest lucru trebuie să fie cel mai bine ditu, mai atractiv. Or, afilul teatrului nostru nu stă deosebi de deșănț de luat în seamă. Și aceasta nu din vana speranță a literaturii care se ocupă direct de el, ci din lipsa unor cărți sprîjin, din partea celor din jurul teatrului care nu răspund apelurilor repetate de secretariatul literar pentru realizarea unor măsuri de afilii expresive. Și atunci când sînt se face doar cu mijlocce, prin forța lucrurilor, sărăcie de biografice din Petrosani și de cele mai multe ori fiele sînt preșarate cu prize mai mult sau mai puțin șese și include la culoare, ceea ce e total inestetic. Am vrea să vedem, cît puțin din cînd în cînd, afilii de concepție cum nu fost de pildă, cele de la piesele „Angelo, tiranul Padovei”, „Opinia publică” etc. Pe lângă afilii se țipărește și furtușii, dar nu sînt de ce ne stă la sediti nu numai în țările! Ar fi dorit să se confosioneze, așa cum fac alte teatre, oscarile publicitare, înțelegînd de la cei din jurul teatrului, deasupra străzii principale, anitatea premicelor, iar agenția teatrală din oraș ar trebui să devină un adevărat foar publicitar. De ce nu este folosit rațional spațiul existent în jurul teatrului să se facă o mică arhitectură, prin forța lucrurilor, sărăcie de biografice din Petrosani și de cele mai multe ori fiele sînt preșarate cu prize mai mult sau mai puțin șese și include la culoare, ceea ce e total inestetic. Am vrea să vedem, cît puțin din cînd în cînd, afilii de concepție cum nu fost de pildă, cele de la piesele „Angelo, tiranul Padovei”, „Opinia publică” etc. Pe lângă afilii se țipărește și furtușii, dar nu sînt de ce ne stă la sediti nu numai în țările! Ar fi dorit să se confosioneze, așa cum fac alte teatre, oscarile publicitare, înțelegînd de la cei din jurul teatrului, deasupra străzii principale, anitatea premicelor, iar agenția teatrală din oraș ar trebui să devină un adevărat foar publicitar. De ce nu este folosit rațional spațiul existent în jurul teatrului să se facă o mică arhitectură, prin forța lucrurilor, sărăcie de biografice din Petrosani și de cele mai multe ori fiele sînt preș

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

O nouă crimă împotriva poporului vietnamez

Avioane americane au răspândit substanțe toxice asupra unor localități

HANOI 11 (Agerpres). — Un purtător de cuvânt al Ministerului Afacerilor externe al R.D. Vietnam a dat publicității o declarație în care condamnă Statele Unite pentru folosirea de substanțe chimice toxice de substanțe chimice toxice asupra unor localități aflate în zona demilitarizată.

În zilele de 7 și 8 iulie, se arată în declarație avioane americane au răspândit substanțe toxice asupra unor localități aflate în zona demilitarizată cauzând diferite maladii populației, pre-

cum și pierderi de animale, culturi și alte bunuri. Această acțiune constituie o nouă crimă împotriva poporului vietnamez, o încălcare a dreptului internațional.

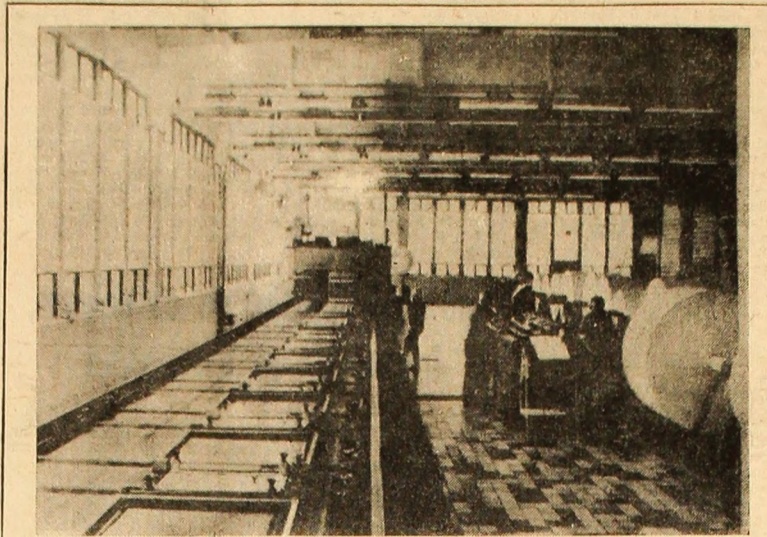
Guvernul R.D. Vietnam, se subliniază în declarație, cere ca S.U.A. să pună capăt imediat acțiunilor de încălcare a suveranității și securității Vietnamului de nord și să înceteze bombardamentele și folosirea de substanțe chimice împotriva poporului vietnamez.

Declarația guvernului

R. P. Ungare cu privire la aderarea la G.A.T.T.

BUDAPESTA 11 (Agerpres). — Agenția M.T.I. anunță că guvernul R.P. Ungare a dat publicității o declarație oficială în care își manifestă dorința de a adera la Acordul general pentru tarife și plăți (G.A.T.T.). Guvernul Ungar a solicitat ca cererea sa să fie examinată la sediul viitoare a Consiliului G.A.T.T.

Guvernul ungar, a declarat un impeternic special al guvernului dorește să dezvolte comerțul cu țările participante la G.A.T.T. pe baza egalității în drepturi și avantajului reciproc, și de aceea este gata să ducă tratative bilaterale și multilaterale cu privire la taxele vamale și cu privire la problemele referitoare la reglementarea importurilor și exporturilor.

Incheierea lucrărilor sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 11 (Agerpres). — Agenția TASS anunță că vineri s-a încheiat lucrările celei de-a șaptea sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S. După dezbateri asupra raportului ministrului de externe, A. Gromiko, în legătură cu situația internațională actuală și politica externă a guvernului sovietic, Sovietul Suprem a adoptat în unanimitate o hotărâre prin care aprobă politica externă a guvernului sovietic. În cadrul dezbaterilor au luat cuvântul 15 deputați.

Sovietul Suprem a examinat și a adoptat apoi legea cu privire la bazele legislației U.R.S.S. și a republicilor unionale în legătură cu reeducarea prin

R.S. CEHOSLOVACA. Intreprinderea textilă „Texten” din Rudnik, Slovacia centrală, și-a modernizat echipamentul și liniile tehnologice de producție, crescând în acest fel alit productivitatea și calitatea produselor.

În foto: Secția de imprimare cu masa de control.

S. U. A. Robert Mc. Closkey despre relațiile sovieto-americane și problema dezarmării

WASHINGTON 11 (Agerpres). — Purtătorul de cuvânt al Departamentului de Stat, Robert McCloskey, a declarat că guvernul S.U.A. a luat nota de declarațiile ministrului afacerilor externe al U.R.S.S., Andrei Gromiko, cu privire în dorința U.R.S.S. de a îmbunătăți relațiile cu Statele Unite și de a proceda la tratative cu S.U.A. asupra dezarmării.

„Sintem gata — a spus el — să căutăm o soluție în diferite probleme care există între țările noastre. Sintem gata să începem tratative asupra dezarmării și am făcut unele sugestii Uniunii Sovietice — în acest sens”.

Congresul constitutiv al noului Partid socialist din Franța

PARIS 11. Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Vineri s-a deschis la Issy les Moulineaux cea de-a 2-a parte a Congresului constitutiv al noului Partid socialist. Lucrările vor dura trei zile. Actuala reuniune este o continuare a lucrărilor congresului extraordinar de la Alfortville de la 4 mai.

Pe ordinea de zi a congresului figurează: adoptarea statutului partidului; definirea orientării sale politice; alegerea organelor de conducere. Noul partid socialist este rezultatul fuziunii fostului partid socialist S.F.I.O. și a unor cluburi și grupuri socialiste și de stînga. Deși convenția cluburilor republicane (ale lui Mitterrand), care a contestat orientarea și legitimitatea congresului de la Alfortville, a decis să nu participe la actualul congres, unele organizații ale convenției vor participa însă la dezbateri, nesocotind astfel consensul dat. Se așteaptă ca congresul să definească și poziția sa față de P.C.F. În rîndurile masei socialiste se manifestă un interes crescînd pentru un dialog cu comunistii.

Vietnamul de sud Comunicat privind succesele forțelor patriotice

SAIGON 11 (Agerpres). — Comandamentul Forțelor armate populare de eliberare din Vietnamul de sud a dat publicității un comunicat privind succesele realizate pe plan militar și politic de forțele patriotice în prima jumătate a anului 1969. Printre altele, bilanțul include: scoaterea din luptă a 330.000 de militari din rîndul forțelor americane, satelie și gașoniere; doborîrea sau distrugerea la sol a 3.950 aparate de zbor de diverse tipuri; distrugerea a 10.500 de vehicule militare și a 1.690 de tunuri grele; scufundarea a 130 de nave și ambarcațiuni de luptă.

Pe plan politic, se relevă instaurarea puterii revoluționare în aproape toate districtele și provinciile Vietnamului de sud. Au avut o semnificație istorică, se arată, ținerrea Congresului reprezentanților poporului sud-vietnamez și crearea Guvernului Revoluționar Provizoriu — „succese răsunătoare ale revoluției sud-vietnameze”.

Prima jumătate a anului 1969 se subliniază, a marcat în același timp sporirea pe plan internațional a sprijinului acordat programului în zece puncte de soluționare a problemei vietnameze elaborat de Frontul Național de Eliberare.

UN INTERVIU AL PREMIERULUI SUDANEZ

KHARTUM 11 (Agerpres). — Premierul sudanez, Abu Bakr Awadallah, a acordat cotidianului „Sudan News” un interviu în care s-a referit la unele aspecte ale politicii interne și externe a noilor autorități instaurate la Khartum după preluarea puterii de către militari. Intenționăm să efectuăm o serie de schimbări radicale și să reorganizăm economia noastră pe baze noi. Aceste măsuri se vor reflecta pozitiv asupra nivelului de trai al întregului popor, a subliniat premierul Awadallah.

Referindu-se la politica externă a guvernului sudanez, el a menționat că Sudanul va colabora activ cu toate forțele progresiste din lume pentru realizarea unei păci generale bazate pe coexistența pașnică și de respectarea suveranității tuturor țărilor. Sudanul se pronunță împotriva imperialismului, sprijină toate mișcărilor de eliberare națională și lupta împotriva rasismului. Guvernul sudanez își va aduce aportul la consolidarea Ligii Arabe.

Precizări ale președintelui Republicii Peru față de măsurile de naționalizare

LIMA 11 (Agerpres). — Președintele Republicii Peru, generalul Juan Velasco Alvarado, a declarat că măsurile de naționalizare luate de guvernul său corespund unei necesități a majorității populației țării și nu sînt dictate de preferințele vreunui partid politic. El a răspuns în felul acesta ziaristilor care l-au solicitat să precizeze poziția guvernului peruvian față de criticile lansate de partidele de dreapta în legătură cu adoptarea legii privind reforma agrară.

Pe de altă parte, la Lima s-a anunțat înființarea unei întreprinderi de stat pentru agricultură și pescuit, care are sarcina de a îmbunătăți producția în aceste domenii de activitate. Intreprinderea beneficiază de un capital inițial de 238 milioane soles (aproximativ 35 milioane dolari) și se va ocupa, totodată, de desfacerea pe piață a produselor agricole și a pestelui.

PE SCURT • PE SCURT

IN CADRUL MANIFESTĂRII DEDICATE SĂRBĂTORII CELEI DE-A XXV-A ANIVERSARI A ELIBERĂRII ROMÂNIEI la biblioteca națională „Jose Marti” din Havana a fost deschisă expoziția „Vestigi daco-romane pe teritoriul României”. Cu acest prilej a fost prezentat un ciclu de filme documentare românești.

În numeroase localități din Japonia au avut loc JOI GREVE LATE DE MII DE OAMENI AI MUNCHI. În timpul desfășurării acestor acțiuni greviste au avut loc mitinguri la care oamenii muncii au formulat o serie de revendicări economice și politice. Participanții la aceste acțiuni au cerut majorarea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă, anularea tratatului de securitate Japonia-American și retrucerea Okinawei către Japonia.

Agencia oficială de informații din Congo (Brazzaville) a anunțat că JOI au fost înregistrate INCIDENTE LA GRANIȚA CU CONGO (KINSHASA). Agenția precizează că soldații din Congo (Kinshasa) au violat apele teritoriale ale Congoului (Brazzaville) și au răpit 13 locuitori din localitatea Oukoloba.

RIO DE JANEIRO 11 (Agerpres). — Poliția braziliană depune eforturi sustinute pentru a împiedica desfășurarea activității organizației „Escadronul morții”, formată dintr-un grup de fosti membri ai poliției care și-au asumat sarcina de a-i pedepsi pe criminalii și răufăcătorii care scapă rigurilor legii. Pînă în prezent, membrii acestei organizații au ucis peste 1.000 de fosti delinvenți. În dorința de a găsi metodele cele mai eficiente de stăvîlire a valului de teroare pe care l-a declanșat „Escadronul morții”, ministrul securității statului Rio de Janeiro, generalul Siculo Perlingeiro, a avut o consfătuire cu conducătorii forțelor de poliție-din 16 orașe. La sfîrșitul consfătuirii generalul Siculo a declarat că poliția va reexamina toate cazurile de crimă puse în sarcina „Escadronului morții” pentru a se putea găsi o soluție acestei probleme care amenință să se propoție.

MARCEL NAVILLE, PREȘEDINTELE CRUCII ROȘII INTERNAȚIONALE, a avut vineri o întrevvedere cu Anthony Enahoro, comisar pentru problemele informațiilor al Nigeriei. Discuțiile au fost consacrate examinării posibilităților pentru ca Crucea Roșie Internațională să reia misiunea de ajutorare a populației biefere.

Hussein El Chafei, trimisul special al președintelui R.A.U., și-a încheiat vizita efectuată în Guinea. Postul de radio Conakry informează că în cursul vizitei sale Hussein El Chafei a remis președintelui Guineei, Seku Ture, un MESAJ SPECIAL DIN PARTEA PREȘEDINTELUI R.A.U., Gamal Abdel Naser. În cursul convorbirilor pe care trimisul special al președintelui R.A.U. le-a avut la Conakry cu oficialii Guineei au fost discutate probleme referitoare la evoluția crizei din Orientul Apropiat și la relațiile dintre cele două țări.

Capriciile vremii

În Polonia vremea este extrem de capricioasă. După cum relatează P.A.P. la Szezecin, pe litoralul mării, după o zi extrem de călduroasă, JOI seara temperatura a scăzut simțitor. A început să plouă puternic, iar apoi timp de 15 minute a căzut zăpadă care, pe alocuri, s-a menținut pînă vineri dimineața.

În cantonul Valais (Elveția) a căzut, din nou, o zăpadă abundentă. Virful Grimsel a fost închis oricărui trafic.

DUPĂ CE A FOST LIPSIT DE VEDERE TIMP DE 31 DE ANI, un locuitor al orașului Pittsburg (Pennsylvania), Ralph Voelker, a putut să-și vadă, pentru prima oară, pe cei patru copii ai săi, în urma unei operații experimentale la care a fost supus, Voelker a orbit la vârsta de 17 ani, ca urmare a exploziei unui cazan sub presiune. El a suferit mai multe operații care au eșuat, dar recent i s-a transplănat o corneă din material plastic la ochiul drept, ceea ce i-a redat vederea.

La Moscova a fost semnat un ACORD CU PRIVIRE LA EXTINDEREA COLABORĂRII ECONOMICE ȘI TEHNICE ÎNTRE UNIUNEA SOVIETICĂ ȘI SIRIA. Acordul prevede ca U.R.S.S. să contribuie la dezvoltarea ramurilor principale ale economiei Siriei, printre care a industriei petrolului și energiei, precum și a transporturilor feroviare.

ORIENTUL APROPIAT

◆ Poziții israeliene atacate în regiunea portului Tewfik ◆ Retragerea masivă a capitalurilor străine din băncile Libanului

CAIRO 11 (Agerpres). — Un purtător de cuvânt al armatei R.A.U. informează agenția France Presse, a făcut cunoscut că o patră a forțelor armate egiptene, alcătuită din peste 100 de militari, a traversat JOI după-amiază Canalul de Suez și sub acoperirea tirului artileriei a atacat pozițiile israeliene situate în regiunea portului Tewfik.

Purtătorul de cuvânt a declarat că militarii R.A.U. au depășit linia de fortificații israeliene, au provocat pierderi în rîndurile trupelor israeliene și au luat un prizonier.

a fost rănit și capturat de forțele R.A.U. Unlătea egipteană, a precizat purtătorul de cuvânt israelian, a fost respinsă după o scurtă luptă.

BEIRUT 11 (Agerpres). — După ascuțirea crizei politice din Liban se constată din nou o retragere aproape în masă a capitalurilor străine din băncile țării, scrie revista „Jeune Afrique”. Pentru a împiedica accentuarea unui asemenea fenomen, deosebit de primordios pentru economia libaneză, oficialitățile țării au hotărât să adopte de urgență un proiect de lege care ar urma să fie prezentat în fața noului guvern îndată ce acesta va putea fi format. Noua lege stipulează că cele 72 de bănci indigene și străine înregistrate în Liban nu vor mai putea să-și transfere în străinătate decît 25 la sută din totalul sumelor depuse. Proiectul, inițiat după crahul Băncii Intra, este acum gata, și așteaptă formarea noului guvern.

O dezmințire a guvernului brazilian

NEW YORK 11 (Agerpres). — Ambasadorul Braziliei la O.N.U., João de Araújo Castro, a adresat o scrisoare Comitetului special O.N.U. pentru decolonizare în care dezmințe că guvernul brazilian intenționează „să încheie un pact sau un aranjament militar” cu Republica Sud-Africană. Această poziție a fost exprimată ca

Noul președinte al P.D.C. din Italia

ROMA 11 (Agerpres). — Consiliul Național al Partidului Democrat-Creștin din Italia a ales în funcția de președinte al partidului pe Benigno Zaccagnini, unul din adepții curentului de „stînga” democrat-creștin. El și înlocuiește în acest post pe Mario Scelba, care a preluat postul de președinte al parlamentului european de la Strasbourg.

După cum s-a mai anunțat, în funcția de secretar național al Partidului Democrat-Creștin a fost reales Flaminio Piccoli.

◆ Urmare din pag. 1

mișcări. Trebuie să fim siguri că nu poate să se producă nimic neașteptat în timpul mersului sau al lucrului. Probabil că problema cea mai importantă pe care o vom avea de rezolvat va fi legată de mobilitatea consumului pe care îl purtăm. Nu este chiar atât de dificil să efectuăm diverse manevre cu aceste costume, așa cum s-ar părea, dar este totuși o problemă de o bănușită. Costumul este prevăzut cu niște minci și aparatură speciale pentru umeri, care trebuie să se plieze ușor. Totodată, atunci cînd trebuie să îndoi un braț se întîmplă să fie mai simplu să aplice tot corpul decît mina. Primul lucru pe care trebuie să-l facă Neil o dată ajuns pe suprafața Lunii, este să recolteze o mostră de sol lunar. Va avea un saculeț în buzunarul costumului său spațial. El va scoate o lopățică, și apoi va aduna tot ce va putea de pe sol. În sfîrșit, el va stringe lopățica și va băga mostrele de sol în buzunar. Această mostră va fi luată pentru cazul în care noi vom fi obligați să părăsim suprafața Lunii mai repede decît este prevăzut. În acest fel vom dispune cel puțin de o mostră de sol lunar pe care să o punem la dispoziția savanților pentru a fi studiat. În acest mod, Neil va putea deplasa pe satelitul natural al Terrei. Este foarte important să putem afirma la întoarcere că este ușor să lucrezi pe Lună cu un costum spațial și un sac de 25 kg în spate. Dorim să determinăm, de asemenea, vitezele în zonele luminate

ca și în cele întunecate. Atunci cînd Neil va deveni sigur pe mișcările lui va plasa o cameră de televiziune pe un tripod și o va îndrepta spre modulul lunar. În acel moment, eu voi fi gata de ieșire. Dacă legăturile cu Pămîntul efectuate prin intermediul cabinei spațiale o vor permite, eu voi iesi la 20 minute după Neil, și această ieșire va fi transmisă. De asemenea, Neil va instala pe Lună o antenă telescopică orientată spre Pămînt, orientare pe care va trebui să-o verifice din interiorul modulului lunar. În lansam-

le facem. Gravitația redusă a Lunii este probabil mai apropiată de condițiile existente pe Pămînt decît de starea de imponderabilitate unde trebuie să te miști lent și este foarte greu să te oprești. Cum gravitația lunară este de șase ori mai mică decît cea terestră, probabil că trebuie să ne deplasăm cu mare servindu-ne de o piatră mare pentru a ne putea opri. De asemenea, trebuie să ne gîndim cu multă atenție atunci cînd ne asambliăm echipamentul. Dacă nu-l manevrăm corect, o greșală cit de mică la proporții nebanuie. De exem-

urmăre a declarațiilor făcute la 13 mai de raportul Comitetului special O.N.U. pentru decolonizare, Olajide Alo (Nigeria), privind „zvonurile persistente din presă relative la posibilitatea creării unei alianțe militare care să grupeze Republica Sud-Africană, unele țări latino-americane, Madagascar, Noua Zeelandă și Australia.”

sa de o parte din material și apoi vom începe să aruncăm peste bord o serie de obiecte. Pe Lună vor rămîne aparatul pentru determinarea „vîntului solar”, camera de televiziune și alte obiecte. În etajul ascensional al modulului vom păstra cit mai puține lucruri, și numai acelea de strictă necesitate. Cînd toate aceste operațiuni vor fi terminate, vom închide sasul și ne vom pregăti pentru prima etapă spre Pămînt. În acest timp, Mike Collins, care se va găsi deasupra noastră la bordul cabinei de comandă va pune în funcțiune un calculator care va comanda, la momentul oportun, punerea în funcțiune a motorului ascensional. (Dacă această operațiune va eșua, Armstrong și Aldrin vor rămîne pe Lună). Există șanse mari ca lucrurile să se petreacă bine încă din primul moment.

Vă vorbește echipajul „Apollo-11”

blul de înmagazinare a echipamentului modulului” Neil va avea un aparat cu care va face determinări asupra „vîntului solar” (radiațiile solare — n.r.). Este vorba de un film pe suport de material plastic rulat pe un motor care se rubează ca un ecran. Întins pe suprafața solului lunar, acesta va culege particule care, bombardînd constant Luna, au dat naștere la o serie de fragmente de sol. Apoi, amîndoi ne vom reîntoarce în modulul lunar pentru a inspecta și fotografia terenul de ascelenzare și motorul de coborîre. Deplasarea pe Lună pare să fie relativ simplă, dar n-o vom putea face automat, așa cum se întîmplă pe Pămînt. Trebuie să ne supravăgem și să ne studiem fiecare din gesturile care

indepărta de modul la o distanță de 30-60 metri, în funcție de succesul operațiilor anterioare. După această ultimă adunare de mostre, fotografiile luate în diferite poziții și din diferite unghiuri ne vor înfățișa lucrînd la sfîrșimarea și colectarea de mostre de rocă. Fiecare eșantion va fi plasat într-un saculeț aparte. Aceasta la rîndul vor fi introduse într-un container mai mare. Vom avea la noi balanțe pentru a cîntări rocile înainte de a le încărca pentru a nu supraîncălzi modulul. Acesta nu poate să transporte mai mult de 25 kg de rocă. Eu voi reveni în modulul lunar și Neil mă va urma. El va petrece în total aproximativ două ore și jumătate pe Lună. În interiorul modulului ne vom debara-

și mergem prin spațiu. Pentru această eventualitate, înt-adevăr, vom avea un sac plasat pe piept cu o rezervă de oxigen pentru 30 de minute. Există puține riscuri ca stericizarea pe Lună și întîlnirea din spîrțiu să nu se petreacă normal, dar nimeni nu poate garanta că se va întîmpla așa.

Dacă totul se va petrece conform planurilor, noi vom face o serie de puneri în funcțiune a motorului, și apoi îl vom regăsi pe Mike la bordul cabinei de comandă. Dacă nu vom reuși să recuplăm modulul lunar la cabina spațială și apoi să trecem prin tunelul de legătură în acestu, va trebui să mergem prin spațiu. Pentru această eventualitate, înt-adevăr, vom avea un sac plasat pe piept cu o rezervă de oxigen pentru 30 de minute. Există puține riscuri ca stericizarea pe Lună și întîlnirea din spîrțiu să nu se petreacă normal, dar nimeni nu poate garanta că se va întîmpla așa.

Potrivit unui raport de activitate al societății italiene „Fiat”, cifra de afaceri pe primul semestru al acestui an s-a ridicat la 785 miliarde lire italiene. ÎN PRIMELE ȘASE LUNI, UZINELE „FIAT” AU PRODUS 810.000 DE AUTOMOBILE ȘI 31.000 DE TRACTOARE. Față de primul semestru al anului trecut, producția de automobile a crescut cu 70.000 vehicule.